

Em sẽ chờ anh quay về

(truyenngan.com.vn - Tham gia viết bài cho tập truyện “Ai cũng có một chuyện tình để nhớ”)

Liệu bây giờ anh có còn nhớ đến một cô gái như em nữa không? - Người con gái đã bỏ rơi anh ba năm về trước.

Nhật ký ngày 10/11/2013.....

Thấm thoát đã ba năm, chừng đó thời gian đã đủ dài để em quên anh chưa anh nhỉ? Bận bè bảo em sao khờ thế, cố gắng giữ hình ảnh của một người trong lòng rồi lại tự dẫn vật với chính bản thân mình. Có lẽ do em ngốc, nhưng em thấy vui khi làm thế. Anh! Cuộc sống của anh bây giờ thế nào? Anh đã yêu người khác chưa? Liệu bây giờ anh có còn nhớ đến một cô gái như em nữa không? - Người con gái đã bỏ rơi anh ba năm về trước.

Góc sân trường vắng tanh, em nép sau những tán Bàng xanh mướt, để lại anh một mình chờ đợi trước ghế đá sân trường. Khoảnh khắc ấy, em không hiểu tại sao mình lại không đủ can đảm để trả lời câu hỏi khó của anh “Em có yêu anh không?”- Có anh à! Nhưng không phải là bây giờ. Tình yêu của em không đủ mạnh để đáp lại câu trả lời ấy, em quá nhút nhát anh à!

Bây giờ, ở phương trời xa ấy có lẽ anh đã lãng quên tất cả rồi anh nhỉ? Anh đã chẳng còn nhớ đến một con bé suốt ngày cột những tóc đuôi gà với đủ kẹp dắt trên đầu dù cho tóc con bé ngắn ngắn nhưng nó vẫn cố buộc thật cao bởi câu nói bông đùa của anh “Anh thích con gái buộc tóc hơn”.

Anh chắc đã quên cái con bé cứ nhõng nhẽo bên anh, đòi anh bày cách giải toán, hết hàm số lại tích phân, có khi nó còn bắt anh vẽ biểu đồ rồi lại chứng minh hình học không gian...

Những buổi trưa hè oi bức, nó kéo anh vào thư viện bằng được, chẳng để làm gì cả - chỉ để ngồi nhìn nó đọc truyện Conan rồi lại Doremon, anh bảo nó lớn rồi tìm sách khoa học mà đọc nhưng đã bao giờ nó chịu nghe lời anh. Thế rồi, cứ Chủ Nhật hàng tuần anh lại đèo nó đến nhà sách, tuần anh mua cho nó sách Đắc Nhân Tâm, tuần nữa là cuốn Kỹ năng sống, có bữa là Tuổi Thơ dữ

đội, Thép đã tôi thế đấy rồi dần dần là Bà chàng lính ngự lâm, Tiếng gọi nơi hoang dã.... Tủ sách nhà nó cũng dày hơn từ đấy và đầu óc nó cũng có chút vốn gì đó gọi là tri thức người lớn.

Anh nhớ không, cái đêm cuối cùng ôn thi tốt nghiệp, anh và nó đã thức suốt đêm nói chuyện với nhau trên yahoo. Mặc cho chúng bạn đang loay hoay ôn bài, rồi tụi nó chúc nhau thi thật tốt...Anh bảo ôn nhiều không tốt, càng gần kì thi lại càng nên thư giãn và em thấy đúng như vậy thật, cũng từ đó lên Đại học – kì thi nào Nó cũng áp dụng theo cách của anh. Anh chỉ hơn em đúng một tuổi nhưng lại quá chững chạc đối với một con bé như em.

Anh có lẽ đã lãng quên tất cả, nhưng em lại bị đánh thức bởi một sự thật. Hôm nay, em về quê thăm gia đình tình cờ gặp lại Hạ - cô bạn cũ chơi thân với anh thời cấp ba. Em nghe Hạ kể tất cả về anh của ngày ấy, sau buổi chia tay để kết thúc kì thi tốt nghiệp năm đó, anh theo gia đình bay sang Anh du học năm năm mới quay trở lại, vì sợ em suy nghĩ nhiều lại ảnh hưởng đến kì thi quan trọng nên anh đã không nói với em dù chỉ một lời, hóa ra đó là ngày cuối cùng em có thể gặp anh nhưng em đã không làm thế... cầm lá thư anh gửi lại Hạ năm đó, nước mắt em chực trào, vừa vui vừa cảm động, cảm ơn anh!

“Gửi em – cô bé tóc đuôi gà...”

Anh đã chờ em suốt cả ngày hôm ấy, 9h tối muỗi cắn sưng hết người anh em à! Em biết không, anh đã hi vọng rằng em sẽ xuất hiện để anh có thể nói với em rằng ” Hãy chờ anh quay về em nhé!” chỉ đơn giản là như thế, để khi anh rời khỏi nơi này, anh vẫn chắc chắn rằng em đang thuộc về anh. Anh sợ cảm giác mất em, sợ sẽ không còn được quan tâm đến cô bé ngốc như em nữa và anh sợ khi anh đi rồi, em sẽ không bên một thằng con trai khác – không phải anh. Lúc đó, anh sẽ tức giận lắm em biết không? Mấy cuốn sách ăn tặng nhớ giữ gìn cẩn thận nhé, rách chỗ nào sau này anh tính sổ nhé.

Còn một điều anh muốn nói với em là,thật ra lúc đợi ngồi nơi ghế đá sân trường, anh đã thấy em lấp ló sau tán những cây bàng nhưng anh đã làm ngơ để em xuất hiện thật bất ngờ, thế rồi anh đã chờ em đến hết buổi tối hôm ấy, nhưng cuối cùng em đã không xuất hiện. Anh đã rất buồn vì điều đó,nhưng có một điều em biết không? Anh đã tin rằng em không phải là cô gái như thế, có lẽ em có lý do riêng của em, anh đã tin tưởng rằng em sẽ đợi anh được

năm năm cho đến khi anh đi du học về.

Hi vọng lúc anh trở về, em sẽ trưởng thành và chính chắn hơn em nhé! Đừng khóc vì những điều anh nói mà em hãy cười vì có người đã tin tưởng em như thế nhé! Dù thế nào đi nữa anh cũng sẽ không quên em đâu cô bé ngốc của anh à. Tạm biệt em!”

Anh à! Em sẽ chờ anh quay về.....